

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Aluekehitysvaliokunta

2009/2232(INI)

26.2.2010

MIETINTÖLUONNOS

aluepolitiikan ja sen rahoituksen avoimuudesta
(2009/2232(INI))

Aluekehitysvaliokunta

Esittelijä: Michail Tremopoulos

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
PERUSTELUT.....	8

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

aluepolitiikan ja sen rahoituksen avoimuudesta (2009/2232(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 174–178 artiklan,
- ottaa huomioon 8. joulukuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1828/2006 Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä 11. heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006¹,
- ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 ja Euroopan aluekehitysrahastosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1080/2006 täytäntöönpanoa koskevista säännöistä²,
- ottaa huomioon 7. huhtikuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 284/2009 Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä annetun asetuksen (EY) N:o 1083/2006 muuttamisesta tiettyjen varainhoitoa koskevien säännösten osalta³,
- ottaa huomioon 6. toukokuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 397/2009 Euroopan aluekehitysrahastosta annetun asetuksen (EY) N:o 1080/2006 muuttamisesta energiatehokkuuteen ja uusiutuvien energialähteiden käyttöön asuntokannassa tehtävien investointien tukikelpoisuuden osalta⁴,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin 22. huhtikuuta 2008 tekemän päätöksen vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2006, pääluokka III – Komissio⁵,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin 23. huhtikuuta 2009 tekemän päätöksen vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007, pääluokka III – Komissio⁶,
- ottaa huomioon 19. helmikuuta 2008 antamansa päätöslauselman seurattavuudesta taloudellisissa kysymyksissä⁷,
- ottaa huomioon 21. lokakuuta 2008 antamansa päätöslauselman hallintotavasta ja

¹ EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25.

² EUVL L 371, 27.12.2006, s. 1.

³ EUVL L 94, 8.4.2009, s. 10.

⁴ EUVL L 126, 21.5.2009, s. 3.

⁵ EUVL L 88, 31.3.2009, s. 23.

⁶ EUVL L 255, 26.9.2009, s. 24.

⁷ EUVL C 184 E, 6.8.2009, s. 1.

kumppanuudesta kansallisella, alueellisella ja hankekohtaisella tasolla aluepolitiikan alalla¹,

- ottaa huomioon 24. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman Rakenerahastoasetuksen täytäntöönpano vuosina 2007–2013: kansallisia koheesiostратегииа ja toimenpideohjelmia koskevien neuvottelujen tulokset²,
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin julkaiseman tutkimuksen The Data Transparency Initiative and its Impact on Cohesion Policy (Tietojen avoimuutta koskeva aloite ja sen vaikutus koheesiopolitiikkaan),
 - ottaa huomioon vihreän kirjan Euroopan avoimuusaloitteesta (KOM(2006)0194),
 - ottaa huomioon komission 21. joulukuuta 2009 antaman tiedonannon "Komission kertomus - 20. Vuosikertomus rakenerahastojen täytäntöönpanosta (2008)" (KOM(2009)0617/2),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön (A7-0000/2010),
- A. toteaa, että komissio hyväksyi Euroopan avoimuusaloitteen vuonna 2005, jonka jälkeen julkaistiin vihreä kirja vuonna 2006, jolla pyritään parantamaan EU:n hallinnon läpinäkyvyyttä, avoimuutta ja vastuullisuutta; katsoo, että tietojen antaminen EU-varojen edunsaajista on Euroopan avoimuusaloitteen kulmakivi,
- B. ottaa huomioon, että yhteisen hallinnointijärjestelmän mukaisesti EU:n varojen edunsaajia koskevia hoidetaan jäsenvaltioiden tasolla, ja että EU:n erityisen velvoitteen tai komission vahvan "ohjauksen" puuttuessa, taho, jolle tällaisia tietoja julkistaminen vaihtelee huomattavasti eri jäsenvaltioiden välillä, mistä johtuen tietojen EU:n laajuinen vertaileminen on vaikeaa,
- C. toteaa, että Euroopan avoimuusaloitteen ja tehokkaammin säänneltyjen ja sitovampien varainhoidon valvontatoimenpiteiden ja tilintarkastuksen välillä ei ole minkäänlaista yhteyttä,
- D. katsoo, että Euroopan avoimuusaloitteella on oltava merkittävä vaikutus avoimien kumppanuuksien takaamisessa koheesiopolitiikan suunnittelun varhaisissa ja myöhemmissä vaiheissa; toteaa, että säännöksissä ei kuitenkaan määritetä, missä määrin osapuolten on osallistuttava eri suunnitteluprosesseihin, tai osallistumista koskevia erityisjärjestelyjä,
- E. katsoo, että tärkeimpien hankkeiden rahoitusta koskevista komission tekemien päätösten perusteista ei ole riittävästi tietoa ja toteaa, että tiedottaminen ei ole riittävän avointa ja että tämä puute olisi korjattava,
1. toteaa, että koheesiopolitiikan ja sen suunnittelun, varojen myöntämisen ja

¹ Hyväksytyt tekstit P6_TA(2008)0492.

² Hyväksytyt tekstit P6_TA(2009)0165.

koheesiopolitiikan avoimuus ja tietojen antaminen rakennerahastojen mahdollisista edunsaajista ovat koheesiopolitiikan kokonaistavoitteiden saavuttamisen perusedellytyksiä; katsoo, että avoimuuden periaate olisi tästä syystä sisällytettävä koheesiopolitiikan suunnitteluun ohjaavana monialaisena periaatteena;

Koheesiorahaston edunsaajien tietojen julkistaminen

2. panee tyytyväisenä merkille, että Euroopan avoimuusaloitteen vaatimusten mukaisesti tietoihin voi tutustua aluepolitiikan pääosaston internetsivustoilla, joilla kaksi interaktiivista karttaa tarjoavat suorat linkit Euroopan aluekehitysrahaston ja koheesiorahaston edunsaajaluetteluihin, jotka ovat jäsenvaltioiden kansallisilla tai alueellisilla verkkosivustoilla;
3. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita saattamaan eri tietokannat yhteensopiviksi ja sellaiseen muotoon, että niistä voi tehdä hakuja, jotta on mahdollista saada EU:n laajuinen kuva esitetyistä tiedoista samalla kun säilytetään tietojen paikallinen merkitys; toteaa, että näiltä osin on harkittava kaksikielisten versioiden käyttöä (paikalliset kielet – englanti);
4. korostaa, että edunsaajista annettujen tietojen käyttökelpoisuutta on parannettava niiden sisällön ja esittämisen osalta; kehottaa näin ollen komissiota määrittämään yksityiskohtaisemman ja preskriptiivisemmän mallin, jossa täsmennetään annettavien tietojen rakenne, muoto ja sisältö;
5. vaatii, että edunsaajia koskevan luettelon julkistamisen yhteydessä on annettava muita olennaisia tietoja; suosittelee, että nykyisten vähimmäisvaatimusten lisäksi on osana edunsaajia koskevia tietoja ilmoitettava edunsaajan asemapaikka ja kattavat yhteistiedot, hyväksytyjen hankkeiden yhteenvedot ja eri tukimuodot (lainat, takuut, riskipääoma jne.) sekä kuvaus hankekumppaneista (oikeudellinen asema, koko jne.);
6. vaatii, että Euroopan alueyhteistyön alaisten ohjelmien osalta, kaikki edunsaajat – eikä pelkästään tärkeimmät edunsaajat – sisällytetään edunsaajaluetteloon;
7. painottaa, että Euroopan avoimuusaloitteen vaatimusten täysimääräinen noudattaminen voidaan varmistaa paremmin tiukemmilla säännöksillä ja ankarammilla sanktioilla tapauksissa, joissa mainittuja vaatimuksia ei noudateta;

Avoimuus ja yhteinen hallinnointi

8. kehottaa komissiota selvittämään, miten Euroopan avoimuusaloitteen periaatteita on sovellettava käytännössä ja toiminnallisessa mielessä toiminta- ja viestintäsuunnitelmien osalta;
9. korostaa, että säännökset ja täytäntöönpanosäännöt on laadittava siten, että menettelyt ovat avoimia, mahdollistavat tietojen saannin rakennerahastojen mahdollisista edunsaajista ja keventävät osallistujien hallinnollista taakkaa; toistaa näkemyksensä siitä, että avoimet ja selkeät menettelyt ovat hyvän hallinnon osatekijöitä, ja panee näiltä osin tyytyväisenä merkille komission pyrkimyksen esittää yksinkertaistamista koskevia ehdotuksia;

10. painottaa, että jäsenvaltioiden on annettava oikea-aikaisesti täsmällistä tietoa valvontajärjestelmää koskevana ennaltaehkäisevänä toimenä; korostaa näin ollen, että on luotava Euroopan avoimuusaloitteen ja varainvalvonnan ja tilintarkastuksen välinen yhteys; toistaa näkemyksensä siitä, että ennakoilmoitusjärjestelmän olisi katettava myös jäsenvaltioiden kanssa hallinnoitavat EU:n varat;
11. toistaa vaatimuksensa, että Euroopan avoimuushankkeesta myönnettyjen varojen takaisinperinnästä ja rahoituksen peruuttamisesta on toimitettava tietoja; kehottaa jäsenvaltioita toimittamaan kaikki asiaa koskevat tiedot ja komissiota antamaan nämä tiedot budjettivallan käyttäjälle ja kansalaisille yhdessä rahoitukseen liittyviä oikaisuja ja väärinkäytöksiä koskevien tietojen kanssa;
12. kehottaa tilintarkastajia noudattamaan tiukempaa linjaa viestintää ja tiedottamista koskevien vaatimusten suhteen, mukaan lukien huonosti suoriutuneiden nimeäminen ja paljastaminen sekä rahoitukseen liittyvien oikaisujen käyttö tapauksissa, joissa säännöksiä ei ole noudatettu;
13. on tyytyväinen komission ja tilintarkastustuomioistuimen pyrkimykseen yhdenmukaistaa tarkastusmenetelmiä;

Avoimuus ja kumppanuus

14. painottaa, että kuulemista koskevat vähimmäisnormit ovat osa Euroopan avoimuusaloitetta, ja panee tyytyväisenä merkille, että komissio on tukenut näitä normeja ja soveltanut niitä koheesiopolitiikassa; kehottaa komissiota kuitenkin tarjoamaan sidosryhmille mahdollisuuden antaa asianmukaista palautetta varsinaisen kuulemisprosessin laadusta; kehottaa eri alueita ja jäsenvaltioita hyödyntämään olemassa olevaa EU:n kokemusta asianosaisten kuulemisessa;
15. muistuttaa, että kumppanuus voi myötävaikuttaa toiminnan avoimuuteen, reagointivalmiuteen, tehokkuuteen ja legitimizeettiin kaikissa koheesiopolitiikan ohjelmien suunnittelu- ja toteuttamisvaiheissa sekä lisätä sitoutumista ohjelmien tuloksiin ja niiden omistajuutta; kehottaa jäsenvaltioita ja hallintoviranomaisia ottamaan eri osapuolet entistä enemmän mukaan koheesiosuunnittelun ja täytäntöönpanon kaikkiin vaiheisiin jo varhaisessa vaiheessa ja antamaan niille täysi oikeus tutustua kaikkiin hankeasiakirjoihin, jotta voidaan hyödyntää paremmin eri osapuolten kokemusta ja tietämystä;
16. kehottaa komissiota antamaan lisäohjeita kumppanuuslausekkeen täytäntöönpanosta nykyisissä ohjelmissa sekä kumppanuutta koskevia riittävän sitovia sääntöjä tuleviin säädösteksteihin;
17. vaatii, että kumppanuusjärjestöille annetaan paremmin suunnattua tietoa entistä säännöllisemmin ja lisätään teknisen avun käyttöä kumppanuuden tukemiseksi, muun muassa antamalla kumppanuusjärjestöille mahdollisuus osallistua rahoitusta myöntäville osapuolille järjestettyihin koulutustilaisuuksiin;

Avoimuuden lisääminen EU:n rahoittamien suurten hankkeiden yhteydessä

18. vaatii, että hankkeita koskevat tiedot julkaistaan oikea-aikaisesti internetissä mahdollisimman pian sen jälkeen kun komission on saanut jäsenvaltion jättämän rahoitushakemuksen ja ennen kuin komissio päättää hankkeiden rahoittamisesta, mukaan lukien tärkeimpiä hankkeita koskevien asiakirjojen (hakemuksen, toteutettavuustutkimuksen, kustannus-hyötyanalyysin ja ympäristövaikutustenarvioinnin) välitön saatavuus; toteaa, että tällä komission verkkosivustolla pitäisi olla mahdollisuus esittää hankkeita koskevia kommentteja;
19. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

PERUSTELUT

JULKISET TIEDOT KOHEESIORAHASTOSTON EDUNSAAJISTA

Tietojen antaminen EU-varojen edunsaajista on Euroopan avoimuusaloitteen kulmakivi. Varainhoitoasetuksen 30 artiklan 3 kohdassa ja 53 artiklan 2 kohdan d alakohdassa kehoitetaan jäsenvaltioita antamaan tietoa siitä, miten ne käyttävät EU:n varoja yhteisen hallinnon mukaisesti, erityisesti julkistamalla edunsaajat jälkikäteen. Rakennerahastojen ja koheesiorahaston edunsaajien julkistamisvelvoitteesta säädetään lisäksi komission asetuksessa (EY) N:o 1828/2006. Asetuksen 7 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti on julkaistava seuraavat kolmeen eri luokkaan kuuluvat tiedot: a) luettelo edunsaajista, b) toimien nimet ja c) kyseisiin toimiin myönnetyn julkisen rahoituksen määrä.

Jäsenvaltioiden ja hallintoviranomaisten Euroopan avoimuusaloitteen vähimmäisvaatimusten tulkinnassa esiintyy huomattavia eroja. Ne ovat osoitus hallintokapasiteettia ja kulttuurisia ja hallinnollisia perinteitä ja asenteita koskevista eroista. Euroopan avoimuusaloitteen vähimmäisvaatimuksia koskevat erilaiset näkemykset tai tulkinnat ovat mahdollisia suhteellisen epämääräisen lainsäädäntökehyksen vuoksi, jossa säädetään velvollisuudesta julkistaa edunsaajia koskevia tietoja. Epätietoisuutta esiintyy erityisesti edunsaajien määrittämisen ja edunsaajalle myönnetyn julkisen rahoituksen määrän julkaisemisen suhteen (summat, joihin on sitouduttu/summat, jotka on tosiasiasa maksettu).

Komissio rajoittaa roolinsa yhteisten ohjeellisten tietojen julkaisemiseen ja esittämiseen EU:n kansalaisille aluepolitiikan pääosaston verkkosivuilla, sekä jäsenvaltioiden sähköpostiosoitteista, joissa julkistetaan pyydyt tiedot Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) ja koheesiorahaston edunsaajista. Koska edellä mainittuja rahastoja hallinnoidaan yhteisesti, nämä linkit ja niiden sisältö ovat yksinomaan jäsenvaltioiden vastuulla ja sisältö perustuu hallintoviranomaisten antamiin tietoihin. Yhteisön tason vertailut eivät ole mahdollisia, koska tietojen esitystavoissa ja tietojen saatavuuden ehdoissa on eroavaisuuksia.

Samanaikaisesti kun mikään jäsenvaltioista ei julkaise pelkästään vähimmäiskriteerejä (vaikka tietyissä alueellisissa yhteistyöohjelmissa ei sovelleta tätä täysin) tietyt jäsenvaltiot julkaisevat vaihtoehtoisesti lisätietoja (esimerkiksi hankkeen tavoitteista, Euroopan sosiaalirahaston kohderyhmistä, jne.), mutta tätä ei ole nykyisessä lainsäädäntökehyksessä kuvattu vaatimus.

OHJELMAN SUUNNITTELUN JA TOTEUTTAMISEN AVOIMUUS

1) Yhteinen hallinnointi

Neuvoston asetuksen N:o 1083/2006 69 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden ja toimenpideohjelman hallintoviranomaisen on huolehdittava toimia ja osarahoitettuja ohjelmia koskevien tietojen toimittamisesta ja niiden julkistamisesta. Tiedot on osoitettava Euroopan unionin kansalaisille ja tuensaajille tavoitteena korostaa yhteisön roolia ja varmistaa rahastojen tukitoiminnan avoimuus.

Komission asetuksen N:o 1828/2006 tiedottamista ja julkistamista koskevassa jaksossa määritellään julkistamisvaatimusten yksityiskohdat. Kaikkia rakennerahastoista yhteisrahoitusta saavia toimintaohjelmia varten on oltava hallintoviranomaisen tai jäsenvaltioiden laatima viestintäsuunnitelma ja se on toimitettava komissiolle kommentteja ja hyväksyntää varten. Toimintasuunnitelmassa esitetään kutakin toimintaohjelmaa koskevat edistämistoimet ja määritellään, miten näkyvyyttä koskevat EU:n suuntaviivat pannaan täytäntöön. Euroopan avoimuusaloitteen vähimmäisvaatimusten esittäminen edunsaajien julkistamisen yhteydessä on osa viestintäsuunnitelmaa, vaikka Euroopan avoimuusaloitteen ja viestintäsuunnitelman välillä ei ole minkäänlaista virallista yhteyttä. Ohjelmista vastaavien viranomaisten on tiedotustoiminnan lisäksi panostettava edunsaajien ja täytäntöönpano-ohjelmissa mukana olevien tahojen ohjaamiseen ja koulutukseen. Myös komissio antaa opastusta ja koulutusta, mutta jotta tällä olisi vaikutusta, on tietojen oltava kaikkien edunsaajien saatavilla.

Täytäntöönpanoasetuksessa edellytetään, että luodaan EU:n verkosto, joka koostuu viestintäalan virkamiehistä, joilla on erityinen vastuu hallintoviranomaisen tasolla. Tältä pohjalta perustettiin INFORM-verkosto aluekehitysrahastoa varten. Johdonmukaisuudesta EU:n tasolla vastaa myös aluepolitiikan pääosaston alainen rahastojen yhteensovittamisesta vastaava komitea (COCOF), joka kokoontuu useita kertoja vuodessa. Se lisää eri rakennerahastojen välistä tiedonvaihtoa ja kansallista yhteistyötä edistämällä EU:n rakennerahastotukea. Näitä verkostoja koskevien järjestelyjen ja sisäisen tarkastuksen avulla komissio soveltaa aloitetta edistävää lähestymistapaa eikä aseta säännöksiä hallintoviranomaisille, ja jäsenvaltioiden tehtävänä on varmistaa julkistettujen tietojen virheettömyys.

Vaikka tiedon jakelu on tärkeä osa hyvää hallintoa ja valvontaa hajautetussa järjestelmässä ja auttaa ehkäisemään ongelmien esiintymistä ja noudattamaan yhtenäistä linjaa, tietojen avoimuutta koskevan aloitteen ja tiukemmin säännellyn ja sitovamman varainhoidonvalvonnan ja tilintarkastuksen välillä.

2) Kumppanuus

Euroopan investointi aloitteella pitäisi olla merkittävä vaikutus avointa kumppanuutta koskevien sääntöjen kannalta ohjelmaprosessien varhaisissa ja myöhemmissä vaiheissa.

Kumppanuus ja erityisesti kansalaisjärjestöjen osallistuminen koheesiopolitiikan suunnittelujärjestelmään voi palvella monia eri toimintoja. Ensinnäkin se voi parantaa ohjelman käyttökelpoisuutta siten, että strategioissa otetaan paremmin huomioon poliittiset tarpeet sekä ympäristönsuojelu, naisten ja miesten tasa-arvo, sosiaalinen osallisuus, liikuntarajoitteisten toiveet jne. Toiseksi se voi myös lisätä ohjelmien tehokkuutta antamalla hallintoviranomaiselle mahdollisuuden saada "aluekohtaista" tietoa, jota käytetään toimien parempaan kohdentamiseen, mikä puolestaan parantaa rahoituksen hyödyntämistä ja hankkeiden laatua. Kolmanneksi se voi lisätä vastuullisuutta siten, että ohjelmissa mukana olevat toimivat ohjelmia koskevien tietojen välittäjinä ja levittäjinä vaalipiireissään. ja pitää ohjelmaviranomaiset vastuuvollisina toteutettujen toimien ja saavutettujen tulosten osalta. Kumppanuudella edistetään näin ollen tunnetta tukea saavien hankkeiden julkisesta

omistajuudesta ja EU:n koheesio politiikan legitimiudesta.

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 11 artiklassa säädetään, että kumppanuuden on katettava ohjelmasuunnittelun ja sen toteuttamisen eri vaiheet operatiivisten ohjelmien valmistelusta täytäntöönpanoon, valvontaan ja arviointiin. Asetuksen johdanto-osan ja kumppanuusperiaatetta koskevien artiklojen lisäksi ohjelmiin osallistuvista kumppaneista ja kumppanuuksista on vain vähäinen maininta säädöstekstin operationaalisisissa osissa. Komissio ei ole laatinut virallisesti sitovia ohjeita tai opastusta siitä, miten kumppanuutta koskevaa periaatetta olisi sovellettava käytännössä. Tämä jättää varsinaisen tulkinnan siitä, miten auki 11 artiklaa on noudatettava, jäsenvaltioiden viranomaisille ja vaikuttaa näin ollen kotimaiset perinteet ja menettelyt vaikuttavat kumppanuutta koskevan periaatteen täytäntöönpanoon. Komission rooli näyttää olevan passiivinen ja tarkkailuun perustuva.

Vaikka kumppanuuden merkityksestä ohjelmien menestyksellisyyden ja tehokkuuden kannalta vallitsee laaja yksimielisyys, kansalaiset osallistuvat entistä enemmän ohjelmasuunnittelun eri vaiheisiin, kuin muihin ohjelmahallinnon muihin vaiheisiin.

EU:N RAHOITTAMINEN TÄRKEIMPIEN HANKKEIDEN AVOIMUUDEN LISÄÄMINEN

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 41 artiklan mukaisesti komissiolla on valtuudet hyväksyä ja tai hylätä jäsenvaltioiden esittämät tärkeimmät hankkeet – eli jäsenvaltioiden esittämät hankkeet, jotka maksavat yli 25 miljoonaa euroa ympäristöalalla tai 50 miljoonaa muilla aloilla.

Suurimpia hankkeita koskevien tietojen julkistaminen Internetissä ennen niiden rahoittamista koskevaa päätöstä on yleinen käytäntö kansainvälisissä rahoituslaitoksissa, Euroopan investointipankki ja Maailmanpankki mukaan luettuina. Euroopan komissio on valitettava poikkeus. Ei ole mitään syytä siihen, miksi sen avoimuutta koskevat normit olisivat vähäisempiä kuin Euroopan investointipankin vastaavat normit. Aluepolitiikan pääosaston olisi perustettava verkkosivusto, jossa on tärkeimpiä hankkeita koskeva luettelo, joka perustu Euroopan investointipankin verkkosivustosta saatuu esimerkkiin. Tälle verkkosivustolle olisi myös voitava jättää mainittuja hankkeita koskevia kommentteja, jotta komissio voi hyödyntää esitettyjä hankkeita koskevia eri tietolähteitä, mikä antaisi sille mahdollisuuden tehdä entistä parempia ja perustellumpia päätöksiä.